

Hačrunje su wšitke w knizy podate wěcy za stawizny a topografiju Budyšina dosć wažne, zajima nas tola najbóle serbska přísahanska formula „der Burger Eyd“. Wona je krótsa dyžli napřećiwo stejaca němska, hdžež je zasunjene, štož ma so prajić, je-li přísahacy měšćan „auß den Sechs grossn Hantwergrn ader Kleinen, die sich zu besendn pflegen.“ Potajkim běchu serbscy přísahacy jenož khěžnikowje bjez rjemjesła!

Prísaha je tajkale po rjadku, słowje a pismiku:

Ja přisaham Bohu a našemu Nejgnad-
nejšchemu knjezu knjezu
kraly Czeskem, a jeho gnadie diediczuom
A wschicznym potomnym kraluom Czeskym
Burgermaistru a Radnie toho Miesta
Budissina, wierny poslužny a podany
benczsch wedne a w notzy, hdysz ja wodnich
napomenan budaw, a pschy raddie staczsch
wschicznich weczich kotare wony zalepschy
poznaju, gych lepsche pentaczsch, A gych
horszche wobwarnowaczsch tač jač my
Buoh pomuož a jeho Swate Slowo.

Čitaj:

„Ja přísaham Bohu a našemu Nejgnadnejšemu knjezu knjezu krali (?) českem (?) a jeho gnadze džědžicóm a wsicknym potomnym kralóm českim, burgermajstru a radze toho města Budyšina, wěrný, poslužny a podany byc wednje a w nocy, hdyž ja wot nich napominan budu, a při radze stać w wsicknych wěcach, kotare woni za lěpše poznaju, jich lěpše pytać, a jich hórše wobwarnować; tak jak mi Bóh pomóz a jeho swjate słowo.“

Štož najprjedy starobu rukopisneje přísahi zastupa, hodži so to přibližnje postajić. Duktus je kaž jón w lisćinach druheje połojcy 15. létstotka (abo lěpje z třećeje štwórcé) znajemy; přetož žane i nima dypka a tež u je zwjetša bjez dypka. W Budyšinje pisane druhe lisćiny maja hakle w přěnim dze-satku 16. stotka zdžěla dypk nad i. Hdžež dyrbi za słowom knjezu mjeno českeho krala stać, je wjacykroč mórane a zetrěwane, a wumórane městno je tak wulke, zo móže tam jene z